

Poslovni broj: Usž-3344/20-2

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB
Frankopanska 16

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga Suda Lidije Rostaš, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Sanje Štefan, članica vijeća te višeg sudskog savjetnika specijaliste Srđana Panića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Roberta Jankovicsa kojeg zastupa Krešimir Medved, odvjetnik iz Osijeka, Šetalište kardinala Šepera 13/II, protiv tuženika Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa, Ulica kneza Mutimira 5, Zagreb, radi sukoba interesa, odlučujući o žalbi tuženika protiv presude Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 3 Usl-413/20-9 od 24. lipnja 2020., na sjednici vijeća održanoj 9. lipnja 2021.

presudio je

Odbija se žalba tuženika i potvrđuje presuda Upravnog suda u Osijeku, poslovni broj: 3 Usl-413/20-9 od 24. lipnja 2020.

Obrazloženje

1. Osporenom presudom prvostupanjskog upravnog suda poništena je odluka Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa od 16. siječnja 2020. (točka I. izreke presude), obustavljen je postupak pokrenut odlukom Povjerenstva za odlučivanje o sukobu interesa Republike Hrvatske od 3. prosinca 2018. (točka II. izreke presude) te je naloženo tuženiku da tužitelju nadoknadi trošak upravnog spora u iznosu od 5.000,00 kuna u roku od 60 dana (točka III. izreke presude).
2. Odlukom tuženika 16. siječnja 2020. odlučeno je da je dužnosnik Robert Jankovics zastupnik u Hrvatskom saboru propuštanjem izuzimanja pri glasovanju na 73. sjednici Savjeta za nacionalne manjine održane 20. travnja 2017. pri donošenju odluke o rasporedu sredstava osiguranih u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2017. ("Narodne novine", 119/16.) u Razdjelu 020 Vlada Republike Hrvatske, Glavi 21. Stručna služba savjeta za nacionalne manjine, aktivnost A730003 potpore za programe ostvarivanja kulturne autonomije nacionalnih manjina, u dijelu pod glavnom 6. Mađari, pod brojem 1. Demokratska zajednica Mađara Hrvatske pod tokom 4. Program koji proizlazi iz bilateralnog sporazuma s Republikom Hrvatskom, a s obzirom da je Udruga demokratska zajednica Mađara Hrvatske u smislu članka 4. stavka 5. Zakona o sprečavanju sukoba interesa povezana osoba s dužnosnikom Robertom Jankovicsem, u kojoj je imenovani dužnosnik u razdoblju relevantnom za ovu odluku u istoj obavljao funkciju izvršnog predsjednika, propustio očuvati vlastiti integritet vjerodostojnosti te povjerenje građana čime je počinio povredu načela djelovanja iz članka 5. stavka 1. ZSSI-a.
3. Protiv prvostupanjske presude tuženik je podnio žalbu prvenstveno zbog pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi se poziva na odluku Ustavnog suda,

broj: U-III-673/2018 od 2. srpnja 2019. i smatra da ju sud pogrešno tumači. Isto tako poziva se na presudu Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: Usl-4587/18 od 21. veljače 2019. koja je potvrđena presudom Visokog upravnog suda, poslovni broj: Usž-1948/19 u kojoj se iznosi drugačije pravno stajalište nego što je zauzeto u ovoj prvostupanjskoj presudi.

4. Isto tako poziva se na presudu Upravnog suda u Rijeci, poslovni broj: Usl-565/20 od 1. srpnja 2020. koja iznosi drugačiju argumentaciju vezanu za primjenu članka 5. stavka 1. ZSSI-a. Smatra pogrešnim stajalište prvostupanjskog suda prema kojem tuženik ne može utvrđivati samostalnu povredu načela propisanih člankom 5. ZSSI-a.

5. Predlaže da Visoki upravni sud donese presudu kojom će poništiti prvostupanjsku presudu te presudom riješiti stvar na način da odbije tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan te da odbije u cijelosti zahtjev za naknadu troškova postupka.

6. Tužitelj, iako pozvan, nije podnio odgovor na žalbu.

7. Žalba nije osnovana.

8. Ispitujući prvostupanjsku presudu u dijelu u kojem je osporavana žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, ovaj Sud nalazi da je pobijana presuda utemeljena na zakonu te da je prvostupanjski upravni sud za svoju odluku naveo valjane, dostatne i argumentirano obrazložene razloge utemeljene na podacima spisa predmeta i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

9. Naime, razmatrajući sadržaj žalbenih navoda, kao i dokaze koji prileže spisu, ovaj Sud nalazi da se osporena presuda ne može ocijeniti nezakonitom iz razloga na koje tuženik ukazuje u žalbi. Ovo stoga, jer je prvostupanjski sud svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene nakon čega je pravilnim tumačenjem relevantnih odredaba ZSSI-a, osobito članka 5. stavka 1. ZSSI-a, osnovano zaključio da u konkretnom slučaju ne postoji pravna osnova temeljem koje bi tuženik utvrdio nesavjesno postupanje dužnosnika, samostalno i izvan konkretiziranog bića djela kao propisanog zabranjenog djelovanja.

10. Naime, odredbom članka 5. stavka 1. ZSSI-a propisano je da dužnosnici u obnašanju javnih dužnosti moraju postupati časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano čuvajući vlastitu vjerodostojnost i dostojanstvo povjerene im dužnosti te povjerenje građana.

11. Citirana pravna norma, dakle, sadrži načela djelovanja dužnosnika te kao takva na općenit način regulira ponašanje dužnosnika u obnašanju javnih dužnosti, slijedom čega ista ne može biti sama po sebi osnova za donošenje odluke kojom tuženik deklaratorno utvrđuje povrede te odredbe.

12. Što se, naime smatra ponašanjem dužnosnika koje nije u skladu s općim načelima iz članka 5. ZSSI-a detaljno je i konkretno razrađeno daljnjim (razrađujućim) odredbama ZSSI-a (članak 7., 10., 11., stavak 3. i 4., članka 12., 13., 14., 16. stavak 1. i 4., članak 17. stavak 3. i 6., članak 18. stavak 1. i 4. i članak 27.) te je svako postupanje dužnosnika protivno tim pojedinačnim odredbama sankcionirano izricanjem kazni propisanih odredbom članka 42. u vezi članka 43. do 45. ZSSI-a (opomena, obustava isplate dijela neto mjesečne plaće, javno objavljivanje odluke Povjerenstva).

13. Za drukčiju ocjenu nema temelja niti u odredbi članka 30. stavak 1. podstavak 1. ZSSI-a kojom je propisano da je u nadležnosti tuženika pokretanje postupaka sukoba interesa i donošenje odluke o tome je li određeno djelovanje ili propust dužnosnika predstavlja povredu odredbi ovog Zakona.

14. Povrede pak odredbi ZSSI-a regulirane su glavom V. tog Zakona pod nazivom "Kršenje odredaba ovog Zakona" (članka 42.) kojom su propisane sankcije za povrede taksativno navedenih zakonskih odredaba, a među kojima nije i članak 5. ZSSI-a, što posljedično znači da, i po ocjeni ovog Suda tuženik nije imao temelja u zakonu deklaratorno, bez izricanja sankcije, utvrđivati da je dužnosnik počinio povredu zakonske odredbe koja nije navedena u odredbi članka 42. ZSSI-a.

15. Na takav zaključak dodatno upućuje i odredba članka 48. stavak 1. ZSSI-a prema kojoj je dopušteno pokrenuti upravni spor samo protiv odluka tuženika iz članka 42. do 45. ZSSI-a, dakle protiv odluka kojima su utvrđene povrede taksativno navedenih odredaba ZSSI-a i za iste izrečene sankcije, o čemu se ovdje ne radi, jer je odlukom tuženika utvrđeno da je tužitelj povrijedio opća načela postupanja propisana odredbom članka 5. stavak 1. ZSSI-a, a koja odredba, bez prijetnje sankcijom, dužnosnicima općenito nalaže da u obnašanju javnih dužnosti postupaju časno, pošteno, savjesno, odgovorno i nepristrano.

16. Zakonodavac je, naime, propisivanjem načela djelovanja dužnosnika smještenih u glavi I. ZSSI-a, općim odredbama, postavio opće okvire unutar kojih je daljnjim odredbama (glava II. i III.) na izričit način odredio radnje koje su dužnosniku zabranjene, odnosno obveze kojih se dužnosnik dužan pridržavati, a sve sukladno temeljnim načelima djelovanja dužnosnika. Time je na jasan i nedvosmislen način daljnjim pojedinačnim odredbama razradio djelovanje/postupanje dužnosnika koja se protive općim načelima te s obzirom na težinu povrede, odnosno protupravnosti normirao sankcije za one čije se djelovanje protivi propisanoj zabrani. Stoga je načela djelovanja potrebno tumačiti u međusobnoj povezanosti s tim razrađujućim normama te odluku kojom se utvrđuje povreda u postupanju dužnosnika utemeljiti na zakonskim odredbama opisanim člankom 42. ZSSI-a kojima su normirana zabranjena ponašanja i sankcije za isto.

17. Slijedom izloženog, ovaj Sud nije našao osnove osporenu presudu, uz obrazloženje kakvo je njome dato, ocijeniti nezakonitom. To stoga jer tuženik pravilnost prvostupanjske presude pobija dajući u stvari svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, pri čemu ukazuje na iste činjenice i dokaze te iste odredbe materijalnog prava na kojima je sud utemeljio svoju odluku, a za koju je prvostupanjski sud osnovano ocijenio da je donesena pogrešnom primjenom mjerodavnog materijalnog prava do koje je došlo prvenstveno zbog nepravilnog tumačenja relevantnih zakonskih odredaba.

18. Kako, dakle tuženik, žalbenim navodima nije doveo u sumnju pravilnost primjene materijalnog i postupovnog prava, to ovaj Sud nije našao osnove za usvajanje žalbe.

19. Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 74. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 9. lipnja 2021.

Predsjednica vijeća

Lidija Rostas

Za točnost otpavka – ovlaštení službenik:

Tanja Nemčić

